

huset

det var en gång ett hus
en stuga
en boplats
huset gavs rosendemundsdörr
roseende bågar
fönstervingars skimransväna ögonglimtar
lekte i solstigan
glödde i havssmyckan
huset gavs åsar, bräder, pannor, skorsten
inrerum fyllda med bonad
inte bonade golv de blänka så illa
neeej detta är hemtrevnadsbonad
huset var i trädgårdens händer

harklar sig gör huset
javisst är det så, du står i trädgårdens händer
ler gör huset
fram
nu
då

då nu fram

i
är

åren rinner genom
pannor åsar
bräder
trädet
träd
in

människostormar viner hårda
hörn vrår

knakar

håller ihop
flisen

så tröttslitet är virket i mina brädrader
pärlorna har stannat klirrandet har somnat
orden tystnat aldrig kärleksorden kransen bär jag i hjärthavs salssång
kom älskade
kom älskade

för mig in i prismafägring

steg höres uppför grusgången
röd ros bär han i sin hand

leende tar hon emot
hans gåva

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lena Själsöga Keijser med Poeter.se id #21311 innehar upphovsrätten